

ΚΕΡΑΣΣΟΒΟ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ-ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΕΥΧΟΣ 82 - ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2002
ΓΡΑΦΕΙΑ: Οδός Κ. ΦΛΩΡΗ 3-5, 113 62 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.-FAX: 010-88.27.296

Επιτάφιος, Μεγ. Παρασκευή. Αγγελική, κόρη Νίκου Εξάρχου.

Φωτό: Μιλτιάδη Νταγκουβάνου

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Αναστάσιμες ευχές - Ανακοινώσεις σελ. 1	«Παγώνει» το πρόγραμμα	
Δραχμούλα μας αντί, γειά σου 3	αγροανάπαυσης	σελ. 22
25η Μαρτίου 1821 7	Βασίλειος Χρήστου	
Απόκριες 2002 9	Ο Ηπειρώτης Ευεργέτης	
Λαμπρή στο χωριό μας 13	από το Ασημοχώρι Κόνιτσας	23
Εκδήλωση Αδελφότητας Ιωαννίνων 17	Ημέρα λήξης Β΄ Παγκ. Πολέμου	25
Η Εξουσία 18	Ένα στερνό αντίο	25
Σελίδα Λαϊκής Παράδοσης	Κοινωνική ζωή	30
Τσιγκνοπέμπτη-Χαρταετοί 19	Πήραμε συνδρομές - ενισχύσεις	32

«ΚΕΡΑΣΟΒΟ» Ιδιοκτησία - Έκδοση : ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Αγίας Παρασκευής Κονίτσης - Ιωαννίνων

Υπεύθυνος : Ο εκάστοτε πρόεδρος της Αδελφότητας

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ Δ.Σ. της Αδελφότητας

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος	:	Δημήτρης Σαμαράς	τηλ. 77.70.556
Αντιπρόεδρος	:	Γιώργος Παπαγεωργίου	» 26.33.625
Γραμματέας	:	Κώστας Ζιούλης	» 20.10.738
Ταμίας	:	Οδυσσέας Γαλάνης	» 77.80.724
Έφορος	:	Δέσποινα Νάκου	» 86.13.209
Μέλη	:	Γιώργος Δαγκουβάνος	» 86.14.448
		Ανθούλα Γαλάνη	» 29.18.079

Θερμή παράκληση σε όσους μας στέλνουν εργασίες για δημοσίευση, τα κείμενα να είναι δακτυλογραφημένα ή με καθαρό γραφικό χαρακτήρα και μόνο από τη μια μεριά της κόλλας. Γραπτά δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται.

Ανώνυμες επιστολές δεν δημοσιεύονται.

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν σημαίνει ότι εκφράζουν και τις απόψεις του Δ.Σ. της Αδελφότητας.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΔΡΧ. 2.000 – ΔΟΛ. ΗΠΑ 25 – ΑΥΣΤΡΑΛ. 30 – ΜΑΡΚΑ 35

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ: Αδελφότητα Αγ. Παρασκευής Κονίτσης

Κ. Φλώρη 3-5 – 113 62 Κυψέλη, τηλ./fax: 88.27.296

*Η Ανάσταση του Κυρίου
ας φέρει
την ΕΙΡΗΝΗ στον ΚΟΣΜΟ
και την ΑΓΑΠΗ
στις καρδιές των ανθρώπων.*

**ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ**

Τα Δ.Σ. των Αδελφοτήτων Αθηνών, Κιάτου,
Ιωαννίνων, Αμερικής και του Αγροτικού
Συν/σμού του χωριού μας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ανακοινώνεται από το Δ.Σ. της Αδελφότητάς μας, ότι η Έκτακτη Γενική Συνέλευση των μελών της της 3ης Μαρτίου 2002, δεν ανέδειξε νέα Διοικητικά όργανα στις αρχαιρεσίες που έγιναν. Ύστερα από αυτό, θα επακολουθήσει νέα Έκτακτη Γενική Συνέλευση των μελών της, στις 10 του μήνα Αυγούστου, ημέρα Σάββατο και ώρα 11π.μ., στο χωριό μας, για το θέμα αυτό.

Από τη Διοίκηση

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Μην ξεχνάτε να στείλετε τη συνδρομή σας· σ' αυτή στηρίζεται και η Αδελφότητά μας. Πολλά μέλη της Αδελφότητάς μας καθυστερούν αυτήν πέραν της διετίας. Το περιοδικό μας απαιτεί έξοδα για την απρόσκοπτη έκδοσή του. Περιμένουμε συνεργασίες για το περιοδικό μας, ειδικά από τους νέους και νέες επιστήμονες και φοιτητές.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Αδελφότητά μας διατηρεί παραδοσιακό χορευτικό όμιλο από παιδιά, νέους και νέες. Γράψτε και στείλτε τα παιδιά σας.

Είναι μεγάλη τιμή και καμάρι για το χωριό μας. Πληροφορίες στη χορ/σσα Κα Βασιλική Τέλλη-Κοντοζήση, τηλ. 010-8620682.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Δραχμούλα μας αντίο... γειά σου!

Του Τάκη Σαμαρά

(συνέχεια από προηγούμενο)

Η κατάσταση μετά το 1922 βρήκε τη χώρα μας με καταστραμένα τα δημόσια οικονομικά, με αυξημένο τον πληθυσμό της, μετά την προσφυγιά της Μ. Ασίας, ενώ τον καιρό αυτό ομάδες αξιωματικών παρενέβαιναν στην πολιτική, οδηγώντας το πολίτευμα σε εκτροπή (πραξικοπήματα). Ακολούθησε μια μικρή περίοδος μεταπολεμικής ευφορίας, έως ότου ήλθε το 1929 η μεγάλη οικονομική κρίση, η οποία, εκτός των άλλων, σήμανε και την πλήρη αποτυχία των κυρίαρχων νεοκλασικών οικονομολόγων να κατανοήσουν τις αδυναμίες της αγοράς.

Η χώρα μας στο αναγκαίο τούτο πλαίσιο των αναγκών άρχισε να προσαρμόζεται και ιδίως στον τομέα της μεταποιήσεως με την ίδρυση επιχειρήσεων κυρίως από τους πρόσφυγες, όπως και τραπεζών, αλλά και τη διαμόρφωση θεσμών για την καλύτερη λειτουργία τους, νόμους περί Α.Εταιριών, Αυτόνομος Σταφιδικός Οργανισμός (ΑΣΟ), Τ.Σ.Α 1932, ΙΚΑ 1934 κ.ά. Παράλληλα ξένες εταιρείες καλούνται να προχωρήσουν στην ανάπτυξη μέρους των αναγκαίων υποδομών με αυτοχρηματοδότηση και χρονικά περιορισμένη λειτουργία τους, π.χ. εξηλεκτρισμό, τρόλλεϋ ηλεκτρικά,

ύδρευση Αθήνας.

Η μεταλύτερη όμως αλλαγή σημειώνεται στον τραπεζικό και νομισματικό τομέα. Ιδρύθηκαν, όπως γράψαμε, ιδιωτικές Τράπεζες, αλλά το κυριότερο, η ίδρυση της Τράπεζας Ελλάδος σαν κεντρική και εκδοτική Τράπεζα. Η Εθνική χάνει το εκδοτικό προνόμιο και αυτονομούνται με την ίδρυση οι Τράπεζες Κτηματική και Αγροτική. Όπως ήταν αναμενόμενο, η δραχμή την περίοδο αυτή, λόγω των διαρθρωτικών μέτρων, αλλά και της διεθνούς συγκυρίας, κινήθηκε αρνητικά, τόσο συναλλαγματικά, όσο και αγοραστικά. Η ισοτιμία της δραχμής προς το φράγκο (Γαλλικό) από 0,998 το 1914 έπεσε στο 3,019 το 1928, ενώ η σχέση της με τη λίρα Αγγλίας από 375 δραχ. πάλι το 1928, ανά λίρα, έφθασε στις 550 το 1938. Η εγχώρια φαρίνα (ψωμί) κινήθηκε από τις 100 στις 2320 μονάδες, ενώ ξερά φασόλια, το αρνήσιο κρέας, το λάδι, οι πατάτες και η ρετσίνα, κινήθηκαν από τις 100 μονάδες στις 2961, 3739, 2716, 2227 και 2452 αντίστοιχα.

Την περίοδο 1940-50, η ελληνική δραχμή υφίσταται μεγάλο-σοβαρό ευτελισμό, τόσο της εσωτερικής όσο και της εξωτερικής αξίας της, που σε μεγάλο βαθμό ήταν αποτέλεσμα των οδυνη-

ρών περιπετειών του Ελληνικού Έθνους μας, ένεκα του πολέμου της Αλβανίας, Γερμανίας-Κατοχής, Δεκεμβριανών-Εμφυλίου 1946-1949.

Οι τιμαριθμικές πιέσεις στη διάρκεια του αλβανικού πολέμου, περίοδο που οι πολεμικές δαπάνες χρηματοδοτούνται με αγγλικά δάνεια και νέας κοπής της δραχμής, αν αυτό συνδυασθεί με την αποδιοργάνωση των αγορών, τη μείωση της παραγωγής και τη διεθνή απομάκρυνση της χώρας, οδηγούν όλα αυτά στην απόκρυψη των αγαθών, στη μαύρη αγορά που αναπτύχθηκε ιδιαίτερα την περίοδο 1941-1944.

Η κατάληψη της χώρας μας από τις δυνάμεις του Άξονα, οδηγεί τους πρώτους μήνες της Κατοχής σ' ένα νομισματικό χάος. Οι δυνάμεις κατοχής, Γερμανία, Ιταλία και Βουλγαρία, κυκλοφορούν δικά τους νομίσματα, χωρίζοντας την Ελλάδα σε ξεχωριστές ζώνες, μέχρι τον Αύγουστο του 1941, που επανήλθε η δραχμή σαν κύριο μέ-

σο συναλλαγών. Με τις κατοχικές κυβερνήσεις επιδεινώθηκε η οικονομική κατάσταση, καθώς με την έκδοση νέου χαρτονομίσματος καλύπτονται οι ανάγκες 400 χιλιάδων στρατιωτών των δυνάμεων κατοχής. Τα 3/5 των συνολικών δαπανών αφορούν τη συντήρηση των στρατευμάτων κατοχής.

Ο πληθωρισμός την περίοδο Κατοχής, όλο και αύξανε συνεχώς. Ο δείκτης κόστους ζωής το 1941 είχε 125 μονάδες, το 1943 έφτασε τις 2.085 και στη συνέχεια τον Οκτώβριο τις 22.825 μονάδες.

Η αποχώρηση των Γερμανικών στρατευμάτων δεν φαίνεται να διευκόλυνε την οικονομική βάση της Κατοχικής Κυβέρνησης, καθώς είχε εξαρηθεί η παραγωγική βάση της οικονομίας και οι κοινωνικοί λόγοι επέβαλλαν την έκδοση νέου χρήματος. Το νόμισμα που κυκλοφορούσε την παραμονή της νομισματικής διαρρύθμισης ήταν 4.910 τετράκις εκατομμύρια που αντιπροσώπευε όλο το χαρτονόμισμα μέ-

Το μεγαλύτερο σε ονομαστική αξία ελληνικό χαρτονόμισμα των 100 δισεκατομμυρίων δραχμών κυκλοφόρησε λίγο μετά την απελευθέρωση, στις 3 Νοεμβρίου του 1944, με υπογραφή του Ξ. Ζολώτα.

χρι το 1940, ήτοι 11 περίπου δισεκατομμύρια δραχμές. Το σύνολο των εξόδων υπολογίζονται σε 50 εκατομμύρια χρυσές λίρες Αγγλίας.

Την περίοδο αυτή, ιδίως από 1945 και μετά, γίνονται τρεις προσπάθειες νομισματικής διαρρύθμισης. Οι δύο πρώτες δεν πέτυχαν. Η τρίτη της 24 Ιανουαρίου το 1946, που επιβάλλεται με την Αγγλοελληνική Συμφωνία του Λονδίνου. Με τη συμφωνία αυτή η Ελλάδα αναλαμβάνει να συστήσει τρεις Επιτροπές που να ελέγχουν την οικονομική κατάσταση και τη δημοσιονομική πολιτική. Ειδικός λογαριασμός συνιστάται στην Τράπεζα Αγγλίας. Η σχέση της Ελληνικής δραχμής με τη στερλίνα ορίζεται μια στερλίνα = 20.000 δραχμές και 5.000 δραχμές = 1 δολάριο Αμερικής. Με τη νέα αυτή συμφωνία, τα πραγματικά και νομισματικά μεγέθη της οικονομίας βελτιώνονται, αλλά θα χρειασθεί μια υποτίμηση της δραχμής τον Σεπτέμβριο του 1949 και τα προγράμματα ξένης βοήθειας της Αμερικής, ώστε να επέλθει η σταθεροποίηση του νομισματικού νομίσματος με το μεγάλο εγχείρημα της 9 Απριλίου του 1953.

Με την υποτίμηση αυτή, η τιμή του δολαρίου από 15.000 δραχμές ανέβηκε στις 30.000 που εκ των υστέρων κρίθηκε πολύ επιτυχής, χάρη στα προπαρασκευαστικά μέτρα, αλλά και σ' αυτά που ελήφθησαν μετά το εγχείρημα.

Πάντως η αποθησαύριση χρυσού συνέχισε να συνοδεύει τις προσπάθειες για την οικονομική ανάπτυξη της χώρας και μετά το μεγάλο εγχείρημα

(Μαρκεζίνη) της υποτίμησης του 1953. Στο βάθος αυτής της πρακτικής αποκρύπεται η έλλειψη εμπιστοσύνης στην Ελληνική δραχμή.

Η ανατροπή της δημοκρατίας τον Απρίλη του 1967, θα συμπέσει με την ανατροπή της τάσης των μέχρι τότε ανοδικών αναπτυξιακών ρυθμών. Από την περίοδο αυτή και μετά επιχειρήθηκε η εφαρμογή μιας επεκτατικής πιστωτικής πολιτικής που θα οδηγήσει στη δημιουργία ισχυρών πληθωριστικών πιέσεων, οι οποίες και θα αυξηθούν ακόμη περισσότερο με τη διεθνή πετρελαϊκή κρίση του 1971:

Η κρίση αυτή εμφανίσθηκε το καλοκαίρι του 1971, καθώς οι ΗΠΑ δήλωσαν ότι παύουν να διατηρούν τη σταθερή σχέση χρυσού και δολαρίου που αποτελούσε τη βάση του νομισματικού συστήματος από το 1947, δηλαδή το σύστημα σταθερών ισοτιμιών, που αντικαταστάθηκε με τις κυμαινόμενες ισοτιμίες των διαφόρων νομισμάτων.

Οι συνέπειες της εξέλιξης αυτής συντονίστηκαν και με τις συνέπειες των Αραβοϊσραηλινών πολέμων και των πετρελαϊκών κρίσεων από 1973. Οι αυξήσεις στην τιμή του πετρελαίου επεκτάθηκαν, όπως ήταν φυσικό, και σε όλους τους τομείς της οικονομίας της χώρας μας. Ο πληθωρισμός κινήθηκε από 3,0% το 1971, στο 24,5% το 1981, με αιχμή το 26,9% το 1984.

Η δραχμούλα μας, κατά το δεύτερο μισό της δεκαετίας του 1970, εισέρχεται σε μια περίοδο της λεγόμενης διολίσθησης, ενώ η ευημερία μοιάζει να

κινείται αντίθετα, προαναγγέλλοντας την αύξηση της ρευστότητας της οικονομίας (σταδιακή απελευθέρωση τιμών) παρόλες τις προσπάθειες ανάπτυξης, π.χ. κοινωνικό κράτος, υποδομές, νέοι θεσμοί που προέρχονται από την ένταξη της χώρας μας στην ΕΟΚ.

Την 1/1/1981, η Ελλάδα έγινε πλήρες μέλος της ΕΟΚ (δέκατο μέλος) μετά την υπογραφή της Πράξης Προσχώρησης στην Αθήνα, στις 28/5/1979 από τον τότε πρωθυπουργό Κ. Καραμανλή. Από τότε και μετά η δραχμούλα μας συνδέεται με την τύχη και τις εξελίξεις των νομισμάτων της ΕΟΚ. Το Μάρτιο του 1979 τίθεται σε εφαρμογή το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Σύστημα (ΕΝΣ). Η δραχμή μας συμπεριελήφθη στο σύστημα ECU (αποθεματικό νόμισμα και λογιστική μονάδα της ΕΟΚ) στις 15/12/1984, ημερομηνία που αναθεωρήθηκε η σύνθεση των ECU με ισοτιμία 91,043 δραχμές το 1 ECU.

Η δραχμούλα μας έτσι εισήλθε στο Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών (ΜΣΙ), σκοπός του οποίου ήταν ο περιορισμός των συναλλαγματικών διακυμάνσεων μεταξύ των κοινοτικών νομισμάτων μέσα από ένα σύστημα σταθερών διμερών κεντρικών ισοτιμιών, με διακύμανση μέσα σε καθορισμένα περιθώρια, όπως ήταν το σύστημα του 1947.

Η Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Μεγάλο σταθμό στην εξέλιξη της Κοινότητας και στο Νομισματικό σύστημα αποτέλεσε η ανωτέρω συνθήκη (7/2/1992). Με αυτή τροποποιήθηκε

και συμπληρώθηκε η προηγούμενη συνθήκη της Ρώμης του 1957. Έτσι ολοκληρώθηκε η κοινή εσωτερική αγορά και δημιουργήθηκε η Οικονομική και Νομισματική Ένωση (ΟΝΕ) σε τρία στάδια: Το πρώτο άρχισε την 1/7/1990, το δεύτερο άρχισε την 1/1/1994 με την πρόβλεψη δημιουργίας του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος (ΕΝΙ), το οποίο θα προετοίμαζε το έργο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), το τρίτο στάδιο άρχισε την 1/1/1999, κατά το οποίο έντεκα χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) εισέρχονται στη ζώνη του Ευρώ.

Κατά τη δεύτερη φάση της διαδικασίας επισημοποιείται η ισοτιμία 1 ECU προς 1 Ευρώ. Για την Ελλάδα καθορίσθηκε η ισοτιμία της δραχμής προς το Ευρώ (1 Ευρώ = 340,750 δραχμές) και ορίζεται η είσοδος της στη ζώνη από 1 Ιανουαρίου του 2001 με δυο χρόνια καθυστέρηση. Η τρίτη φάση αρχίζει την 1/1/2002, κατά την οποία αρχίζουν να κυκλοφορούν, σαν νόμιμο χρήμα, τα τραπεζογραμμάτια και τα κέρματα σε Ευρώ. Κατά το διάστημα από 1/1/2002-28/2/2002 κυκλοφορεί και η δραχμή παράλληλα με το Ευρώ. Από την ημερομηνία αυτή και μετά η δραχμούλα μας παύει να κυκλοφορεί και μπαίνει αναγκαστικά στο χρονοντούλαο της Ιστορίας.

Έτσι λοιπόν λέμε στη δραχμούλα μας αντίο, γειά σου, ήρθε η εποχή του Ευρώ.

Σημείωση-Πηγές:

«Καθημερινή - ΕΗ»

«Τύπος της Κυριακής»

25η Μαρτίου 1821

Γιορτάσαμε και φέτος μεγαλόπρεπα την 181η επέτειο της παλλιγενεσίας του Έθνους μας. Με την ευκαιρία αυτή, γράφω τις παρακάτω λίγες γραμμές, σαν ελάχιστη ευγνωμοσύνη στους ηρωικούς προγόνους μας που θυσιάστηκαν για την λευτεριά της γλυκιάς μας πατρίδας.

Η 25η Μαρτίου είναι η ημέρα που το 1821 αναγεννήθηκε η Ελλάδα μας. Έχουν γραφεί πολλά και θα γραφούν ακόμη περισσότερα γι' αυτό το θέμα. Όμως έχουμε υποχρέωση κάθε χρόνο τέτοια ημέρα να ξαναθυμίζουμε τα γεγονότα εκείνα, προσπαθώντας έτσι κάθε φορά να φωτίζουμε και κάποια ξεχασμένα ίσως πλευρά του όλου εγχειρήματος, που ήταν τόσο μεγαλειώδες, ώστε να φαντάζει απίστευτο. Γνωστή είναι η κατάσταση που επικρατούσε στα Βαλκάνια και μέρος της Κεντρικής Ευρώπης, αφού ως γνωστόν τα Τούρκικα σύνορα (Ευρωπαϊκή Τουρκία) έφθαναν μέχρι έξω από τη Βιέννη της Αυστρίας. Στην υπόλοιπη Ευρώπη βασίλευε η περιβόητη Ιερά Συμμαχία, η οποία είχε καταδικάσει κάθε κίνημα για ανεξαρτησία.

Σ' αυτή τη χρονική στιγμή τέσσαρες «συνηθισμένοι» Έλληνες, οι Αθανάσιος Τσακάλωφ, Νικόλαος Σκουφάς, Εμμανουήλ Ξάν-

θος και Παναγιώτης Αναγνωστόπουλος, από διάφορα μέρη της Ελλάδας είπαν:

«Εμείς θα αποτινάξουμε τον Τουρκικό ζυγό και γράφουμε στα παλιά μας τα τσαρούχια τις διακηρύξεις της Ιεράς Συμμαχίας». Ήταν τρελοί; Κανένας δεν γνώριζε στην αρχή. Κάποιοι άλλοι τους εμπιστεύτηκαν. Ο πρίγκηπας Αλέξανδρος Υψηλάντης με τους τρεις αδελφούς του τούς εμπιστεύτηκαν και, αφού διέθεσαν ολόκληρη την περιουσία τους, ίδρυσαν τον Ιερό Λόχο, το πρώτο ένοπλο οργανωμένο τμήμα του αγώνα της ανεξαρτησίας. Ο φλογερός παπάς Γρηγόριος Διάκος ξεσήκωνε την Πελοπόννησο. Ο γερο-Κολοκοτρώνης έκανε το σταυρό του και τίθεται επικεφαλής. Πίστευε πως ήδη ο Θεός, ο Θεός της Ελλάδας, είχε βάλει την υπογραφή του και δεν πρόκειται να την πάρει πίσω. Η σπίθα που άναψαν εκείνη οι «συνηθισμένοι» Έλληνες έγινε πυρκαϊά και ξαπλώθηκε σ' ολόκληρο τον Ελληνικό χώρο.

Θα σταθούμε όμως λίγο παραπάνω στον Ιερό Λόχο, που έδωσε τις πρώτες εκατόμβες θυσιών στο βωμό της Λευτεριάς, εκεί ψηλά και μακριά στο Δραγατσάνι, μια μικρή πόλη της Ρουμανίας.

Ο Έλληνας Κάλβος ύμνησε και θρήνησε τους νεκρούς του Ιερού Λόχου; αλλά πέραν αυτού, και ένας μεγάλος Ρουμάνος ποιητής του 19ου αιώνα, ο *Grigore Alexandrescu*. Συνέθεσε μια ωδή, «Τα μνήματα του Δραγατσανίου», στη μνήμη της θυσίας των ανδρών του Ιερού Λόχου. Είναι ένας ύμνος δόξας αποτελούμενος από 14 πεντάστιχα και αφιερωμένος στην πλήρη ιδανικών

νεολαία, η οποία έχυσε το άλικο αίμα της για την απελευθέρωση όχι μόνον της Ελλάδας, αλλά επίσης και των άλλων υποδούλων στην Οθωμανική κυριαρχία χωρών. Αυτή η ωδή βρίσκεται σε ποιητική συλλογή που δημοσιεύτηκε στο Βουκουρέστι το 1847. Λόγω χώρου δημοσιεύουμε πιο κάτω μόνο το πρώτο και το τελευταίο πεντάστιχο, τα οποία έχουν ως εξής:

«Οι Τάφοι του Δραγατσανίου»

Στους άγιους τόπους κάποτε πήγα να προσκυνήσω
Μεγαλειώδη θύμιση των περασμένων χρόνων
Και στάθηκα στην πλούσια σε τάφους την κοιλάδα
Εκεί που τόσοι μαχητές από την δοξασμένη Ελλάδα
Υψώσανε πρώτοι αυτοί κραυγή της Λευτεριάς.

.....

Σεις πάντα θα ζείτε την Λευτεριά
Σε σας η Ελλάδα την χρωστάει
Γιατί το σήμα της εσείς πρώτοι τόχετε δώσει
Σε χρόνους πονεμένους, σε χρόνους τυραννίας
Η θύμισή σας πίστη κι ελπίδα ξυπνάει.

Η δική μας πένα είναι πολύ φτωχή για να προσθέσει οτιδήποτε. Ο καθένας μας ας αφήσει ελεύθερο τον νου του να υψωθεί και ίσως κάποιο δάκρυ να κυλήσει.

Τ.Α.Σ.

(Πηγή:
Ελληνιον Σάλπισμα,
Μάρτιος 2002)

Απόκριες 2002

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, το καραβάνι των Κιρασοβιτών-τισσών ξεκίνησε με τα δυο πούλμαν-λεωφορεία με τους αγαπητούς μας φίλους οδηγούς Σωτήρη και Γιάννη, γεμάτα, άνω των 100 ατόμων, για την ανάβαση στο αγαπημένο μας χωριό, εκεί στην αετοφωλιά της Πίνδου, του χιλιοτραγουδισμένου Σμόλυγκα, προκειμένου να συνορτάσουμε τις απόκριες –τριήμερο– με τους ακρίτες συγχωριανούς μας. Τα πρόσωπα αυτά δεν είναι άλλα, παρά τ' αγαπημένα μας, παππούδες, γιαγιάδες, γονείς, αδέρφια, ξαδέρφια, θείοι-θείες κ.τ.λ.

Το καραβάνι ξεκίνησε στις 6:30 μ.μ. της 15 του Μάρτη από Κυψέλη-Καματερό και ακολούθησε το γνωστό μας δρομολόγιο Ρίου-Αντιρρίου, Αγρίνιο-Γιάννινα-Κεράσοβο. Καρβάνι χαράς ήταν, εφόσον επρόκειτο για τριήμερο ξεφάντωμα, ανεμελιάς και ξεχασιάς, απόκριες γαρ του 2002, 16, 17 και 18 του Μάρτη, δηλαδή λουλουδιασμένη άνοιξη.

Τα πρώτα χαιρετίσματα γίνανε, όπως ήταν φυσικό, στους τόπους της συνάντησης όλων των εκδρομέων και όχι μόνον στην Κυψέλη-Καματερό. Όλη η νυχτερινή διαδρομή πέρασε ευχάριστα και χαρούμενα, εφόσον επρόκειτο για μάζωξη συγχωριανών μας-

προσκυνητών της προγονικής μας Κιρασοβίτικης ρίζας μας, εκεί ψηλά στα κακοτράχαλα, αλλά αιματοβαμμένα χώματα των ηρωικών μας προγόνων, πάππων, προσπάπων, γονέων, αδελφών και συγγενών μας.

Το πούλμαν βέβαια του Σωτήρη πρωτοστατούσε στα τραγούδια-καλαμπούρια-ευτράπελα, ενώ του Γιάννη αρκούσαν στις συζητήσεις μεταξύ μας και στα τραγούδια από ραδιοφώνου. Πάντως η ομοψυχία και η αγάπη πλημμύριζε όλους μας εφόσον ανεβαίναμε στο χωριό μας για γλέντι-ξεφάντωμα αποκριάτικο.

Το γλυκοχάραμα της αυγής μάς βρήκε στην ανηφόρα του Αϊ-Δημήτρη και στη γειτονιά την Παπαγιανναίικη. Κρίμα όμως, δεν μας υποδέχτηκε, όπως άλλες χρονιές, ο αγαπητός και πιστός φίλος μας ο «Καρβέλας», που δεν ήταν άλλος από τον σκύλο του Αχιλλέα Ζήκα, κουνώντας αργά-αργά τη φουντωτή ουρά του. Έχει τελειώσει και αυτού η ζωή του.

Στο μεσοχώρι του χωριού μας, το πρωινό Σμολυκίσιο αγιάζι ράπιζε τσουχτερά τα πρόσωπά μας. Λίγοι συγγενείς μάς υποδέχτηκαν εκεί.

Φορτωμένοι όλοι μας τα λίγα ή πολλά παγκάζια μας, διασκορ-

πιστήκαμε γρήγορα-γρήγορα στα στενοσόκακα του χωριού μας, πηγαίνοντας ο καθένας στο σπίτι, στο αναμένο τζάκι-σόμπα. Τυχεροί βέβαια εκείνοι που βρήκαν τα σπίτια τους «ανοιχτά», δηλαδή τα αγαπημένα πρόσωπα να τους περιμένουν, να τους σφίξουν στη θερμή αγκαλιά τους με φιλιά και χαρές.

Ο γράφων, φτάνοντας στη γειτονιά του, εκεί στα σπίτια των Γκουγκεταίων, άκουσε τον απόμακρο δυνατό αχό από τον απέναντι καταρράκτη του Κακόλακκα και αντίκρουσε την κορτσιά της «Λάμωσ» λουλουδιασμένη, σαν νυφούλα στολισμένη, αλλά την αυλόπορτα κλειδωμένη-μανταλωμένη, όπως και των άλλων γειτόνων. Δυο καυτά δάκρυα κύλησαν στα μάτια του, στην ανάμνηση των αγαπημένων προσώπων μας, που κάποτε, παλιά, τον υποδέχονταν και αυτόν με αγάπη και στοργή. Προσπάθησε να διώξει αυτές τις τόσο γλυκές-τρουφερές αναμνήσεις και προχώρησε για το κλειστό σπίτι.

Η πρώτη μέρα, το Σάββατο, κύλησε για όλους μας με την καθαριότητα των σπιτιών, των αυλών, το κλάδεμα, το φτιάξιμο-συγύρισμα γενικά του σπιτιού, ύστερα από τόσους μήνες που ήταν κλειστά. Τα τζάκια, οι σόμπες καίγανε όλο το εικοσιτετράωρο, προκειμένου να ζεσταθούν τα σπίτια. Χαρά όμως νιώθεις

όταν βλέπεις αυτό το θέαμα να καπνίζουν τα σπίτια, να και αυτό, να και εκείνο, άνοιξε και το άλλο, ήρθε και ο τάδε! Θεέ μου, πώς κατάντησε έτσι αυτό το πάλλαι ποτέ ολοζώντανο χωριό, να ψάχνεις τώρα να βρεις γείτονα, να πεις μια καλημέρα!

Η Κυριακή των απόκρεω είναι ημέρα του ξεφαντώματος-γλεντιού, των μασκαράδων, των μεταμφιεσμένων. Το πρωί έγινε θαυμάσια θεία λειτουργία με τον παπα-Σπύρο να χαμογελάει, βλέποντας και πάλι μεγάλο εκκλησίασμα να γεμίζει την ωραιώτατη εκκλησία μας. Οι Κιρασοβίτες είναι εδώ παρόντες και πάλι, ευλαβείς προσκυνητές στις πατρογονικές ρίζες τους.

Προετοιμασίες γίνονται για το βραδινό κάψιμο των κέδρων (τζαμάλες λέγονται στα Γιάννινα), αλλά και σουβλισμένα αρνιά και τηγανίτες ετοιμάζονται για την κοινή συνεστίαση όλων των συγχωριανών και φίλων μας, που θα γίνει στον ξενώνα των Αδελφοτήτων, στο μεσοχώρι. Οι προετοιμασίες γίνονται από μέλη των Αδελφοτήτων, τον Συνεταιρισμό του χωριού μας αλλά και από μονίμους κατοίκους του χωριού μας. Όλοι μαζί και ο καθένας χωριστά, προσπαθούν να γίνουν όλες οι προετοιμασίες. Εύγε και μπράβο ανήκει σε όλους αυτούς που βοήθησαν.

Στις 7 το απόγευμα περίπου,

Ξεκίνησε από τον ξενώνα μας η λαϊκή κομπανία του Αντρέα Φιλιππίδη με τους μεταμφιεσμένους (μασκαράδες) όλες γυναίκες, παντοειδούς είδους, γέρους, γριές, χανούμισσες, μέχρι Ταλιμπάν, μια και είναι της μόδας, και πολλοί άλλοι συγχωριανοί, και παίζοντας και τραγουδώντας παλιά Κιρασοβίτικα δημοτικά τραγούδια κατευθύνθηκε στο προαύλιο του «νέου» μας Δημ. Σχολείου, «Βακούφι», όπου εκεί άναψε η παραδοσιακή φωτιά, δηλαδή το κάψιμο των κέδρων (εξορκισμός των κακών πνευμάτων). Ουρανόμηνης ήταν η λάμψη που καταύγαζε όλο το κτίριο και το γύρω χώρο. Εκεί στήθηκε τρικούβερος χορός από τους πολλούς μεταμ-

φιεσμένους που διήρκεσε περίπου 2 ώρες, όσο και το κάψιμο όλων των κέδρων. Θέαμα ευχάριστο, καρναβαλίστικο, κεφάλτο, πειραχτό. Ο Αντρέας και η κομπανία του στα κέφια της και ο αντίλαλος απέναντι στα βράχια της Τσιούμας. Στιγμές χαρούμενες, ξεγνασιάς, λησμονιάς, κεφιού, όλοι ενωμένοι-αγαπημένοι.

Αφού τέλειωσε το κάψιμο των κέδρων, εν χορδαίς και οργάνοις, όλοι μαζί πηγαίνουμε στην αίθουσα του ξενώνα μας. Εκεί, καθισμένοι στα τραπέζια, γίνεται το σεοβίρισμα του σουβλισμένου αρνιού και τα συν αυτώ, και ακολουθεί η καθιερωμένη πια κοινή συνεστίαση όλων των συγχωριανών μας, αλλά και των φίλων

Κάψιμο (τζαμάλα) των κέδρων τις απόκριες.

μας, όσων παραβρίσκονται εκεί. Το κρασί ρέει άφθονο και το κέφι φουντώνει. Τα νοσταλγικά νουμπέτια ακολουθούν, στήνεται και πάλι τρικούβερτος χορός, όπου μας βρίσκει το γλυκοχάραμα ακόμα εκεί, στα κέφια και χοροπηδήματα. Αυτή είναι η ζωή του Κιρασοβίτη, πάντα πρώτος στη δουλειά, στην προκοπή, αλλά και στο γλέντι, στο ξεφάντωμα. Α, να μην το ξεχνούμε, έγινε και το «χάσκα» του αυγού, αυτό με το ξύλο που έχει στην άκρη το αυγό με το σπάγγο, που πηγαινοέρχεται και όποιος τοπιάσει με το στόμα του είναι ο τυχερός και το τρώει. Αυτό γίνεται χρόνια τώρα, από την Ελένη Δημ. Κωταδήμου, το κάνει ωραιώτατα και ξεκαρδιζόμαστε

στα γέλια.

Συμπέρασμα. Ήταν ένα τριήμερο μακριά από την πολύβοη πόλη, κοντά στα αγαπημένα μας πρόσωπα, που δώσαμε και πήραμε χαρές μεγάλες. Τριήμερο γλεντιού-ξεφαντώματος-ξεγνιασιάς.

Τη Δευτέρα το μεσημέρι, το караβάνι το Κιρασοβίτικο, πήρε το δρόμο της επιστροφής, περάσαμε και από μέσα από την πόλη της Κόνιτσας, έτσι για να δώσουμε το «παρών», και μέσω τώρα Μετσόβου-Καλαμπάκας-Δομοκού-Λαμίας, φθάσαμε και πάλι Αττική. Μια ευχή κάνω, και του χρόνου να είμαστε καλά και να αξιωθούμε να πάμε πάλι στο αγαπημένο μας χωριό.

Τ.Α.Σ.

Μεταμφιεσμένοι (μασκαράδες) συγχωριανοί-φίλοι μας.

Λαμπρή στο χωριό μας

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος η Αδελφότητά μας, αυτό έγινε πια καθεστώς, πραγματοποίησε 10ήμερη Λαμπριάτικη εκδρομή (Μ. Τρίτη - Σάββατο Θωμά), μικρή αλλαγή η φετινή, άλλοτε Μ. Παρασκευή - Κυριακή του Θωμά, στο χωριό μας, με το πούλμαν του αγαπητού μας Σωτήρη (επίτιμου δημότη του χωριού μας), από Μαρούσι-Κυψέλη-Καματερό. Μετα πρώτα κικιρίκου του κόκκορα, βρίσκονταν στο χωριό μας. Άλλα χρόνια το πούλμαν γέμιζε κόσμο, τώρα τελευταία μόνο 30-35 άτομα. Τα Ι.Χ. κάλυψαν τις ανάγκες. Άλλο όμως η καλή και κεφάλτη παρέα-συντροφιά και άλλο η οικογενειακή-φιλική μετάβαση. Ο γράφων αυτή τη φορά δεν συνόδεψε την ανάβαση των συγχωριανών του στο χωριό, αφίχθηκε στο χωριό μας μόλις την Μεγάλη Παρασκευή.

Η ημερολογιακή Λαμπρή φέτος στις 5 του Μάη, του Μάη με τα λουλούδια και τις μυρωδιές, συνέβαλε πάρα πολύ στην ανάβαση δεκάδων και 2-3 εκατοντάδων συγχωριανών μας στο αγαπημένο χωριό μας για κοινή γιορτολαμπρή. Γέμισε η εκκλησία μας το βράδυ της Μ. Παρασκευής και κατά την «περιφορά» του Επιταφίου. Γέροι, γριές, νέοι-νέες, παιδιά, όλοι εκεί ευλαβείς προσκυνη-

τές στα Θεία Πάθη του Χριστού μας, με τις κατάσπρες λαμπάδες αναμμένες στα χέρια μας, ακολουθώντας βουβοί και άλαλοι την «περιφορά» του Επιταφίου, που σημειωτέον, φέτος ήταν πανέμορφα στολισμένος, χάρη στα πανάξια χέρια των γυναικών και κοριτσιών του χωριού μας, αλλά και στη μεγάλη προσφορά και ποικιλία των ανοιξιάτικων λουλουδιών. Πρώτη θέση βέβαια η αφθονία των αμάραντων από τα καταπράσινα λιβάδια της Φούρκας και του Βέργου-κοπάνες. Εύγε στα πανάξια χέρια των γυναικών αυτών. Ο αναστηθείς Χριστός μας να τις ευλογεί και να χαρίζει υγεία και προκοπή στις ίδιες αλλά και στις οικογένειές τους.

Επίσης κάθε ευτυχία, προκοπή και υγεία να χαρίζει ο αναστηθείς Χριστός μας και στους νέους του χωριού μας Φώτη Κ. Βάιλα, Ανδρέα Σαμαρά, Κώστα Αθ. Γκούτσιου, Κώστα Β. Γκρισμπάνη, που στους ώμους τους βάσταζαν το κοβούκλιο του Επιτάφίου καθόλη την «περιφορά του» γύρω από την Εκκλησία του χωριού μας-πλατεία. «Περάσαμε» όλοι σκεφτοί κάτω από τον Επιτάφιο, εκεί στην μεγάλη είσοδο της Εκκλησίας, κατά το πατροπαράδοτο Κιρασοβίτικο παλιό έθιμό μας. Ευλογημένη πράγματι στιγ-

μή! Είθε να αξιωθούμε και του χρόνου.

Η Ανάσταση του Κυρίου μας και το «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ» με τις χαρούμενες δύο καμπάνες να χτυπούν ακατάπαυστα και χαρμόσυνα, που ο αντίλαλός τους γύριζε από τα απέναντι βράχια της Νόχτσιας-Γιώργου Μάνου, και τα λίγα βεγγαλικά-κροτίδες να στριγγλίζουν γύρω μας, έγινε έξω, στην πλατεία της εκκλησίας μας, σε καιρό καλό, δεν έβρεχε, ενώ το απόγευμα είχε βρέξει αρκετά. Αυτή είναι η Κιρασοβίτικη Λαμπρή, συνδυασμός Άνοιξης-Χειμώνα, ψιλοβροχή-χιονιά πολλές φορές.

Το βράδυ της Κυριακής της Λαμπρής έγινε γλέντι-χορός στο μαγαζί του ξενώνα μας. Τα περασμένα μεγαλεία της Λαμπροφόρου ημέρας που γίνονταν στην πλατεία μας τετράδιπλοι και πεντάδιπλοι χοροί, πέρασαν, δεν επιστρέφουν. Τότε υπήρχε «άλλος» κόσμος, τώρα μένουν λίγοι και αυτοί μεσήλικες και γέροι. Οι σημερινοί νέοι-νέες Κιρασοβίτες περί άλλων τυρβάζουν και μεριμνούν, «περασμένα μεγαλεία και διηγώντας τα να κλαις...». Γυρίσματα που έχει ο καιρός!

Ο Εσπερινός της Κυριακής της Λαμπρής, κατά έθιμον, γίνεται στις 10 η ώρα το πρωί. Είθισται όμως να λέγεται και σαν «Δεύτερη Ανάσταση». Τα παλιά χρόνια την παρακολουθούσε όλο

το χωριό μας, κυρίως τα μικρά παιδιά, που ήταν δύσκολο να ξυπνήσουν τη νύχτα, που γίνονταν η «Πρώτη Ανάσταση», γύρω στις 3.30.

Μετά το πέρας του Εσπερινού, πρώτα φιλούσε το Ευαγγέλιο, την εικόνα της Ανάστασης και το χέρι του παπά ο προεστώς (Πρόεδρος) του χωριού μας, και έπαιρνε θέση όρθιος δίπλα ή στο πρώτο στασίδι της αριστερής πλευράς της εκκλησίας μας. Στη συνέχεια κάθε άντρας που ασπάζονταν τις εικόνες και το χέρι του παπά, χαιρετούσε με χειραψία τον Πρόεδρο, αντάλλασσαν ευχές και έπαιρνε και αυτός θέση δίπλα στον Πρόεδρο. Το αυτό γίνονταν από όλους τους άντρες και κατά την αυτή τάξη και ευπρέπεια. Σκοπός βέβαια αυτού του υπέροχου έθιμου ήταν η συγχώρηση, η συμφιλίωση και η αγάπη όλων των συγχωριανών. Ο αναστηθείς Κύριός μας είχε συγχωρήσει, προ ολίγου χρόνου, επί του Σταυρού, όλους τους ανθρώπους και αυτούς ακόμη τους δυο συσταυρωθέντες ληστές. Φέτος, ελάχιστοι παρακολουθήσαμε αυτήν τη «Δεύτερη Ανάσταση». Χάνεται, σβήνει και αυτό το παλιό Κιρασοβίτικο παραδοσιακό έθιμό μας.

Την δεύτερη ημέρα της Λαμπρής, η Θεία Λειτουργία τελέστηκε εκεί ψηλά στο πανέμορφο εξωκλήσι που είναι αφιερωμένο στην ιερή μνήμη του Αγίου Προ-

κόπη - Αγίου Γιώργη, εξάλλου ήταν η γιορτή του, και συντηρείται και φροντίζεται από τις θεοσεβούμενες οικογένειες Γιώργη και Χρυσ. Παπαγεωργίου. Κόσμος πάρα πολύς, όλο το χωριό εκεί, παρακολουθώντας τη θεία λειτουργία, άλλοι μέσα, αλλά οι περισσότεροι έξω στο καταπράσινο γρασίδι του προαύλιου. Ο καιρός βοήθησε σ' αυτό, αφού η ημέρα ήταν ηλιόλουστη, μαγιάτικη-ανοιξιάτικη, χαρά Θεού. Ο κούκος το «έλεγε» απέναντι στα καναβοκήπια. Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας ακολούθησε το πατροπαράδοτο κέρασμα από τους εορτάζοντες συνιδιοκτήτες.

Εκεί παρούσα και η λαϊκή παραδοσιακή Κιρασοβίτικη κομπανία των Αντρέα Φιλιππίδη-Νίκου Αλεξίου, ας είναι καλά οι άνθρωποι, και να έχουν την ευλογία του Θεού. Είναι οι τελευταίοι θεματοφύλακες της λαϊκής μας Κιρασοβίτικης μουσικής. Ακολούθησε χορός που κράτησε σχεδόν μέχρι το μεσημέρι. Ο Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. της Αδελφότητάς μας, το «γλέντησε» πολύ ωραία και ευχαριστημένα. Μια ευχή κάνει, ο γράφων, είτε οι προστάτες άγιοι να τους χαρίζουν υγεία, χαρές και προκοπή σ τους ίδιους και στις οικογένειές τους, και του χρόνου.

Λαμπρή - εξωκλήσι Άγιος Νικόλαος

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας, στήθηκε χορός, κατά το βραδάκι, στην πλατεία του χωριού μας, ευτυχώς από λίγους συγχωριανούς μας που αγαπούν ακόμη τα παραδοσιακά μας παλιά έθιμά μας. Οι νέοι-νέες του χωριού μας αδιαφορούν παντελώς γι' αυτά. Η νοοτροπία των Νεοκίρασοβιτών.

Τις άλλες ημέρες της εβδομάδας της Διακαινησίμου, ο παπάς λειτούργησε κατά το έθιμο στα εξωκλήσια του χωριού μας.

Ο γράφων, λόγω υποχρεώσεων, αναχώρησε επιστρέφοντας στην πολύβροχη πρωτεύουσα την Τετάρτη της Διακαινησίμου και γι' αυτό οι περιγραφές του σταματούν εδώ.

Ζήσαμε όμως μια ξεχωριστή

χαρούμενη φετινή Λαμπρή εκεί ψηλά στην αετοφωλιά του ξακουστού Σμόλυγκα, το αγαπημένο μας χωριό. Εκεί που περπατούσα προσκυνητής και μιλούσαν όλα, με το συναισθηματικό τους διαποτισμό. Μεσάζουσα ήταν βέβαια η καρδιά μου, οι αναμνήσεις οι γλυκές, οι θρούλοι, όλα στη συγκίνηση συνταυτισμένα. Αυτές οι ονειροφαντασίες δονούσαν την ψυχή μου όταν το αποχαιρετούσα φεύγοντας, κάτω από τους άνθινους τρούλους στην άμιλλα του Μαγιάτικου ξεφαντώματος.

Ας κάνουμε όλοι μας μια ολόθερμη ευχή, του χρόνου τη Λαμπρή να τη γιορτάσουμε με υγεία, χαρές, αγάπη και ειρήνη. Είθε!!!

Τ.Α.Σ.

Η λαϊκή μας κομπανία των Ανδρέα Φιλίππιδη - Νίκου Αλεξίου

Εκδήλωση Αδελφότητας Ιωαννίνων

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος η Αδελφότητα Ιωαννίνων πραγματοποίησε στις 9 Φεβρουαρίου 2002 στο κέντρο «Τέσσερες Εποχές» στο Πέραμα την κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας, τη βράβευση των επιτυχόντων νέων της Αδελφότητάς μας στα ΑΕΙ της χώρας μας και την αποκριάτικη συνεστίαση μελών και φίλων του χωριού μας. Η προσέλευση του κόσμου ήταν μεγάλη.

Ο Πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Δ. Ζήκας έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα ευχόμενος Καλή Χρονιά, Ευτυχισμένη και Δημιουργική.

Το φλουρί το πέτυχε ο Στέφανος Φλίνδρης, γιος της Λίτσας Κωτούλα και του Βασίλη Φλίνδρη. Το χρηματικό ποσό που συνοδευόταν το πρόσφερε στην Αδελφότητά μας.

Κατόπιν βραβεύσαμε την Κίτση Σταυρούλα του Ηλία Κίτση και της Βασιλικής Ι. Τέλλη που πέτυχε στη σχολή Διεθνών και Ευρωπαϊκών Οικονομικών Σπουδών, Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθήνας.

Επίσης, την Τσαντή Βασι-

λική του Κώστα Τσαντή και της Ερμιόνης Παναγιώτου, που πέτυχε στο τμήμα Φιλολογίας Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Ακολούθησε η λαχειοφόρος αγορά, όπου υπήρχαν πολλά δώρα από την Αδελφότητά μας και προσφορές από την Εταιρεία Καράμπελα, την κ. Σοφία Τσούμπανου Πραμαγκιούλη, την κ. Λίτσα Κωτούλα Φλίνδρη και τον κ. Βακάρο. Τους ευχαριστούμε ιδιαίτερα διότι κάθε χρόνο μας τιμούν με τις προσφορές τους και την παρουσία τους.

Κατόπιν το γλέντι άναψε και κράτησε μέχρι το πρωί.

Ευχαριστούμε τα μέλη της Αδελφότητας και τους φίλους μας που ανταποκρίθηκαν στην πρόσκλησή μας και ιδιαίτερα τους νέους μας που συμμετείχαν σ' αυτή την εκδήλωση.

Υποσχεθήκαμε, τέλος, ν' ανταμώσουμε όλοι και στο Αποκριάτικο γλέντι που θα γίνει στο χωριό μας.

Για το Δ.Σ.

Η γραμματέας

Μ. Μακρουγιάννη

Η ΕΞΟΥΣΙΑ

Τελικά τι έγινε και τι απέφερε ο αγώνας του χωριού μας για να μείνει κοινότητα;

Από πολύ παλιά οι αγώνες δεν γινότανε μόνο για οικονομικά οφέλη. Σήμερα, δυστυχώς, το μόνο κριτήριο επιτυχίας ενός αγώνα θεωρείται το οικονομικό όφελος. Εμείς, έχοντας επίγνωση του γεγονότος αυτού, χαραμάμε το δρόμο μας. Και μείναμε ενωμένοι. Να λοιπόν το πρώτο και μεγαλύτερο επίτευγμα.

Ενωμένοι, όμως, πρέπει από εδώ και πέρα να πάρουμε εκείνες τις αποφάσεις που θα σπρώξουν το χωριό μας προς τα μπρος. Στη ζυγαριά πρέπει να βάλουμε τα υπέρ και τα κατά. Δεν υπάρχει πρόβλημα που να μην έχει λύση στο δημοκρατικό μας χωριό. Και θα πρέπει κάποτε να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα. Κοινότητα υπήρξαμε από τη γέννησή μας.

Τι έγινε λοιπόν στα ογδόντα τόσα χρόνια. Κατά την ταπεινή μου γνώμη οι πρόεδροι ήτανε για να είναι. Ευτυχώς και είναι προς τιμήν τους όλοι οι χρηματίσαντες πρόεδροι δεν συγκρούστηκαν με το συνεταιρισμό. Έτσι σήμερα έχοντας το συνεταιρισμό μας μπορούμε και αναπνέουμε. Τα προβλήματά όμως μεγαλώνουν.

Η αποχέτευση είναι πρώτης προτεραιότητας έργο.

Ένας μικρός αναδασμός κάτω απ' την Αγία Παρασκευή στον Τσιαλιάκη-Νταμπογιάννη μέχρι την Αγία Βαρβάρα θα έλυνε πολλά προβλήματα για νέα οικόπεδα.

Τα δύο σχολεία και το κοινοτικό κατάστημα έχουν τα προβλήματά τους και θα μεγαλώνουν από εδώ και πέρα.

Το κράτος μας για εμάς ήτανε και παραμένει περισσότερο τώρα μια κακιά μητριά. Δεν πιστεύω ότι εμείς ήμασταν πάντοτε τα κακά παιδιά. Το αντίθετο μάλιστα. Φαίνεται ότι τη λεβεντιά μας και τη μεγαλοψυχία μας δεν την εκτιμήσανε δεόντως. Μήπως όμως και εμείς τους βοηθάμε λέγοντας όχι σε όλα;

Η εξουσία αποδείχθηκε ότι είναι παχυδερμική. Πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού. Μήπως εκεί είναι το σημείο που υστερούμε; Έχοντας μια πέτρα, την εξουσία, και ένα αυγό, εμάς, επόμενο δεν είναι είτε το αυγό πηγαίνοντας προς την πέτρα να σπάσει ή η πέτρα προς το αυγό, πάλι το αυγό να σπάσει;

Να λοιπόν το πρόβλημα που θέλει τη λύση του.

Εάν λοιπόν υπάρχουν χωριανοί που μπορούν να προσφέρουν, αλλά και να θέλουν να προσφέρουν, ιδού πεδίο λαμπρό. Με στρουθοκαμηλισμούς και κουβέντες εντυπωσιασμού δεν πάμε μπροστά.

Σε ερώτηση καλού χωριανού που συμμετείχε και συμμετέχει στα κοινά, τι πρέπει από εδώ και πέρα, ενώπιον τριάντα συγχωριανών μας, η απάντηση ήτανε να στηθούν το Πάσχα κάλπες στο χωριό και να ψηφίσουν οι χωριανοί τι θα πρέπει να γίνει. Με ένα ναι και ένα όχι και αφού αυτοί που έχουν κατά νου να προσφέρουν και αφού ανταλλάξουμε ιδέες και απόψεις, να καθορίσουμε τη μελλοντική πορεία του χωριού μας.

Ας αφήσουμε στην άκρη τους μικροεγωισμούς, την πολιτική ταυτότητα στην μπάντα, και όλοι μαζί ενωμένοι όπως πάντα να βρούμε και να λύσουμε τα προβλήματα για το καλό του μέλλοντος για το χωριό μας που αποδείχθηκε πως όλοι μας το αγαπάμε πραγματικά. Οι αγώνες μας το επέδειξαν.

Σας ασπάζομαι με μύριες ευχές,

Για μια καλή χρονιά με υγεία και κάθε πρόοδο,

Π. Τσούμπανος

Σ.Σ. Το παρόν άρθρο παρελήφθη αργά, μετά τη σύναξη της ύλης του προηγούμενου τεύχους, γι' αυτό και δημοσιεύεται στο παρόν. Παράκληση, τα προς δημοσίευση κείμενα ν' αποστέλλονται έγκαιρα, τον πρώτο μήνα κάθε τριμήνου.

Σελίδα Λαϊκής Παράδοσης

Τσικνοπέμπτη-Χαρταετοί

Στον τρελό ρυθμό του Καρναβαλιού και της Καθαρής Δευτέρας έχει χορέψει όλη η Ελλάδα, όχι μόνο εμείς οι Κιρασοβίτες-τισσες, που τώρα, τα τελευταία χρόνια, ανεβαίνουμε εκεί ψηλά στο χωριό μας καραβάνια ολόκληρα.

Μικροί και μεγάλοι συμμετέχουν σε ένα τρελό ξεφάντωμα. Η τελευταία Κυριακή των Απόκρεω φέτος εορτάστηκε με κάθε μεγαλοπρέπεια σε κάθε γωνιά της πατρίδας μας. Σ' αυτό εδώ το σημείωμά μου, θα αναφερθώ με λίγα λόγια σε δυο αποκριάτικα έθιμα, που πάντα τηρούνται και εύχομαι για πάντα. Αυτά είναι: α) η Τσικνοπέμπτη και β) οι χαρταετοί. Η Τσικνοπέμπτη λοιπόν έχει εθνοπαράδοση πανάρχαια. Έχει τη ρίζα της που φθάνει στους 12 Θεούς (δωδεκάθεο) του Ολύμπου. Προέκυψε από τη θυσία των ζώων στους θεούς, τα οποία, αφού σφάζονταν, καίγονταν στη φωτιά και ο καπνός τους ανέβαινε προς τα επάνω, στους ουρανούς.

Επειδή αυτό στους χριστιανικούς χρόνους και μετά έπαυσε η ειδωλολατρεία και η θυσία των ζώων ή και των ανθρώπων ακόμη, το έθιμο-παράδοση συνεχίστηκε διατηρήθηκε, αλλά με τη νέα μορφή, δηλαδή τα μαγειρεμένα κρέα-

τα να αφήνονται να ψιλοκαίγονται (τσικνίζουν), ώστε να είναι μέσα στην πανάρχαια παράδοσή μας.

Γιατί όμως Πέμπτη; Αυτό όμως, γιατί η χριστιανική θρησκεία, την Τετάρτη και Παρασκευή δεν τρώγεται κρέας, η Τρίτη ημέρα θεωρείται γρουσουζίκη, το Σαββατοκύριακο οι άνθρωποι ούτως ή άλλως διασκεδάζουν κάπως, τη Δευτέρα είναι κουρασμένοι από το Σαββατοκύριακο, δεν έμεινε παρά μόνον η Πέμπτη ελεύθερη ημέρα για να συνεχιστεί το παλιό-πανάρχαιο αυτό έθιμό μας. Έτσι και έγινε.

Οι χαρταετοί. Η παράδοσή μας αναφέρει ότι οι χαρταετοί, τα κούλουμα, την Καθαρά Δευτέρα, που υψώνονται, έχουν εφευρεθεί από τον Πυθαγόρειο φιλόσοφο Αρχίτα (430-360 π.Χ.), από τον Τάραντα, ο οποίος ασχολήθηκε εκτός από τις εφευρέσεις, με τα μαθηματικά, τη μηχανική και τη μουσική. Πάντως, οι χαρταετοί ήταν σε χρήση ήδη από τους ασιατικούς λαούς, κυρίως τους Μαορί της Νέας Ζηλανδίας. Άλλωστε το πέταγμα των χαρταετών υπήρξε επί αιώνες «εθνική παιδεία» για τους Κινέζους, τους Κορεάτες, Ιάπωνες, Μαλαισίους.

Στην Κίνα και στην Ιαπωνία οι χαρταετοί έχουν σχέδια ζώων, ψαριών, πουλιών και κυρίως δρακόντων. Όπως εμείς έχουμε την Καθαρά Δευτέρα για το πέταγμα των χαρταετών, αυτοί οι ανατολικοί λαοί έχουν την 9η ημέρα του 9ου μήνα, οπότε σπεύδουν όλοι να πετάξουν χαρταετό. Εκεί στην Ασία, τοποθετούν στους χαρταετούς αυλούς (μικρές φλογέρες) από λεπτό μπαμπού, οι οποίοι αναπέμπουν παρατεταμένο ήχο, που ακούγεται σε μεγάλες αποστάσεις.

Ο Βενιαμίν Φραγκλίνος το 1752 χρησιμοποίησε πρώτος αυτός τους αετούς για επιστημονικές παρατηρήσεις και απέδειξε μέσω αυτών την ηλεκτρική ενέργεια που περικλείεται στις αστραπές. Πολλές μετεωρολογικές υπηρεσίες χρησιμοποίησαν αετούς για τη συγκέντρωση πληροφοριών, π.χ. υγρασία, πίεση, θερμοκρασία αέρος, ταχύτητα ανέμων κ.τ.λ. Οι αετοί αυτοί παρέμειναν σε χρήση μέχρι το 1925, όταν το έργο αυτό ανατέθηκε σε μικρά αεροπλάνα. Και σήμερα, εδώ στον Αττικό ουρανό, παρατηρούμε τέτοια μικρά αεροπλάνα, που πετούν σε μεγάλα ύψη, και αφήνουν πίσω τους μια μακριά ουρά από καπνό, όταν βέβαια το επιτρέπει ο καθαρός ουρανός. Το ύψος στο οποίο έφταναν οι αετοί ήταν 1600-3200 μέτρα, γιατί στα μεγάλα ύψη συναντούσαν δυσκολία

από το βάρος του νήματος που τους συγκρατούσε. Την 5 Μαΐου του 1910, υψώθηκε στο Μοντ Ουίντερ της Βιργινίας, ΗΠΑ, σύρμος από δέκα αετούς, από τους οποίους ο επικεφαλής έφθασε σε ύψος 7.330 δεκάτων του χιλιοστού που περιόρισε το βάρος του «σήματος» σε 5,5 οκάδες ανά μίλι (1.629 μέτρα). Το σύνολο της επενδεδυμένης επιφάνειάς τους έφτασε τα 63,5μ² και το μήκος του σύρματος τα 14.440 μέτρα.

Εκτός από τη διασκέδαση που προσφέρει η ανύψωση των χαρταετών, έθιμο που συνδέεται σε μας με την Καθαρά Δευτέρα, οι χαρταετοί έχουν χρησιμοποιηθεί κατά καιρούς και για στρατιωτικούς σκοπούς, π.χ. ανύψωση σημαιών, φανών, σημάτων, επισήμανση εχθρικών θέσεων, ναρκοπεδίων, λήψη φωτογραφιών κ.τ.λ. Επομένως πολύτιμη η συνεισφορά τους.

● ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Αγαπητοί συγχωριανοί-νές, οι νέες ξενόφερτες γιορτές έχουν γεμίσει και την πατρίδα μας. Πάμπολλες είναι αυτές, π.χ. της μητέρας, του πατέρα, της γυναίκας κ.τ.λ. Με καθυστέρηση μάθαμε, από ένα δημοσίευμα, ότι η 3η του Μαρτίου έχει καθιερωθεί ως «Παγκόσμια Ημέρα της γιαγιάς»... Και όμως, από κανέναν δεν ειπώθηκε μια λέξη γι' αυτήν. Καμιά αναφορά δεν έγινε στον μεγάλο, τεράστιο ρόλο της ζωής της. Κα-

νένας μας δεν θυμήθηκε ότι η γιαγιά μας (Μάνα τρανή στα χωριά μας) έχει παίξει και παίζει από τα παλιά χρόνια μέχρι σήμερα, ειδικά στην πατρίδα μας, έναν πολύ σημαντικό ρόλο, καθοριστικό θα έλεγα, στο θεσμό της οικογένειας και στην ελληνική κοινωνία μας γενικότερα. Είναι το αγαπημένο πρόσωπο, που με την εμπειρία των τόσων χρόνων που κουβαλάει στην πλάτη της, βοηθάει, κυρίως τα κορίτσια, να σταθούν επάξια στον αυριανό τους ρόλο ως γυναίκες και νοικοκυρές, σύζυγοι και μητέρες. Να διατηρήσουν τις θρησκευτικές και εθνικές παραδόσεις. Να παραμείνουν πιστά στα ήθη και έθιμά μας. Να ακολουθήσουν τις γνώσεις στη μαγειρική και το νοικοκυριό και να συνεχίσουν πιστά, όλα εκείνα που συνθέτουν αυτό που λέγεται «Ελληνική παραδοσιακή οικογένεια».

Μοιράζεται με τα παιδιά και τα εγγόνια της την κάθε τους στιγμή. Αγωνιά για κάθε τους πρόβλημα, συμμετέχει ψυχικά σε κάθε χαρά, λύπη, στενοχώρια. Προσεύχεται πάντα στον καλό Θεό μας και στην Μεγαλόχαρη, για το καλό τους, την υγεία τους, την προκοπή τους. Με τη στοργική της ματιά να ξεπροβοδίζει στη δουλειά τους και από την ίδια θέση «παραμονεύει» στο γυρισμό τους. Μοναδική της ευτυχία, χαρά, το αγκάλιασμα των εγγονών, ένα φιλάκι, ένα χαμόγελο, ένας καλός λόγος, «ο

καλός σου λόγος μου φτάνει και το φαΐ σου φάτο», λέει η λαϊκή παροιμία. Τίποτα δεν τη γεμίζει περισσότερο, όπως και τίποτα δεν την πληγώνει πιο πολύ, από την αδιαφορία, την αγνωμοσύνη ή τον παραμερισμό, όταν οι δυνάμεις του σώματος ή του πνεύματος την παροπλίζουν από τη δράση της ζωής. Η θλίψη που νιώθουν οι απόμαχοι της ζωής, ανάμεσα τους οι γιαγιάδες και οι παππούδες, στα γηροκομεία, ή όπως τα ωραιοποιούμε σήμερα «οίκοι ευγηρίας», είναι αξεπέραστη, φοβερή, τρομερή. Αφάνταστη η μοναξιά που νιώθουν, μεγάλο το παράπονο, τρανή η πίκρα. Ευτυχισμένο μόνο το σπίτι, όπου το κρεβάτι της γιαγιάς ακουμπάει δίπλα στην κούνια (σαρμανίτσα) του μωρού. Το παιδί του παιδιού μου, δυο φορές παιδί, λέει η άμοιρη γιαγιά, η δεύτερη μάνα του σπιτιού, γι' αυτό και «τρανή» στα χωριά μας τη λένε. Επομένως αξίζει καλύτερης μεταχείρισης από το «ξεφώρωμα» στο γηροκομείο τη σήμερα ημέρα. Στη γιορτή της χρειάζεται δυο λέξεις γλυκές, τρυφερές, ένα φιλάκι, μια ευχή, ένα συμβολικό δώρο, ένα ταπεινό λουλουδάκι. Να το κάνουμε, όχι μόνο στη γιορτή της, αλλά πάντοτε.

Κατερίνα Δ. Σαμαρά
 Φιλολόγος
 Πανεπιστημίου Αθηνών

«Παγώνει» το πρόγραμμα αγροανάπαυσης

Επιμέλεια Τάκη Σαμαρά

Στο προηγούμενο τεύχος μας γράψαμε λίγα λόγια για την τύχη του Μικρού Υδροηλεκτρικού Έργου στο χωριό μας, και ζητούσαμε ενημέρωση από τον Αγροτικό μας Συν/σμό Κοινής Χορτονομής, για την πρόοδο-προώθηση αυτού μέσω της Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων.

Στο παρόν τεύχος, έχει σειρά το άλλο μεγάλο πρόβλημα, όπως αυτό αναφέρεται στην επικεφαλίδα μας.

Ο τοπικός Τύπος των Ιωαννίνων έχει «βουήξει» κυριολεκτικά με το θέμα αυτό και το σκάνδαλο που έχει προκύψει. Μέχρι αυτοκτονία Δ/ντού της Νομαρχίας μας είχαμε.

Το Υπουργείο Γεωργίας προχωρεί σε ουσιαστική κατάργηση του προγράμματος μακροχρόνιας παύσης καλλιεργειών, μετά το σκάνδαλο που ξέσπασε με τις απάτες δισεκατομμυρίων και τις παράνομες εντάξεις εκτάσεων στο πρόγραμμα.

Με απόφαση ήδη του Υφυπουργού Γεωργίας, πατριώτη μας κ. Βαγγέλη Αργύρη, αποβλήθηκαν από το κοινοτικό αυτό πρόγραμμα δυο εταιρείες από τις οποίες παράλληλα ζητείται να επιστρέψουν ΕΝΤΟΚΩΣ τα ποσά που έχουν ήδη εισπράξει μέχρι τώρα. Πιο συ-

γκεκριμένα αποβάλλεται από το πρόγραμμα η εταιρεία ΕΧΡΟΒΙΟ-ΠΑΡΚ ΕΠΕ για την έκταση στις ΔΔ. Λίμνης Πωγωνίου του Δήμου Δελβινακίου, για λόγους μη τήρησης βασικών δεσμεύσεων του προγράμματος και επιλεξιμότητας της έκτασης. Ακόμη αποβάλλεται από το πρόγραμμα η εταιρεία ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΥ ΕΠΕ για την έκταση της περιοχής του χωριού μας (ΣΜΟΛΥΓΚΑ) για τους ίδιους λόγους που προαναφέραμε. Παράλληλα, διατάχτηκε η νομαρχιακή αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται από το νόμο περί Δημοσίων Εσόδων κατά των δύο αυτών εταιρειών για να εισπράξει τα μέχρι τώρα χρήματα που έχουν καταβληθεί ΕΝΤΟΚΩΣ.

Στη δεύτερη περίπτωση υπάγεται, όπως προεγράφη, και η δική μας περιοχή του Σμόλυγκα, επομένως αφορά άμεσα το χωριό μας και ειδικά το Συν/σμό του χωριού μας. Και για το θέμα αυτό δεν έχουμε καμιά υπεύθυνη ενημέρωση από τον αρμόδιο φορέα, που είναι η Διοίκηση του Αγροτικού μας Συν/σμού Κοινής Χορτονομής, γι' αυτό παρακαλούμε να έχουμε σχετική ενημέρωση, ώστε στη συνέχεια να ενημερωθούν, μέσω του περιοδικού μας, και οι συγχωριανοί μας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

Ο Ηπειρώτης Ευεργέτης

από το Ασημοχώρι Κόνιτσας

Ο γιατρός και λόγιος αείμνηστος Βασίλειος Κ. Χρήστου, γεννήθηκε στο Ασημοχώρι. Τελείωσε τα πρώτα γράμματα του δημοτικού σχολείου της Βούρμπιανης και του Γυμνασίου της Ζωσιμαίας Σχολής των Ιωαννίνων. Σπούδασε στη συνέχεια στην Ιατρική Σχολή της Αθήνας, εργαζόμενος άμα και πήρε την ειδικότητα του ακτινολόγου-ραδιολόγου. Στη συνέχεια ολοκλήρωσε τις σπουδές του σε νοσοκομεία της Αγγλίας, του Παρισιού, Μονάχου, Βιέννης, Όσλο κ.τ.λ. με διευθυντές διεθνούς φήμης.

Υπήρξε προπολεμικά ένας από τους 14 ακτινολόγους-ραδιολόγους της Ελλάδας της εποχής εκείνης. Οργανωτής και πρώτος διευθυντής των ακτινολογικών τμημάτων του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, του ΠΙΚΠΑ, Πρεβεντορίου Πεντέλης, Σχολίατρος, και του Νοσοκομείου Αγίας Ελένης της Αθήνας.

Ήταν ακόμη μέλος της «Διεθνούς Ακτινολογικής Εταιρείας», της «Ευρωπαϊκής Ακτινολογικής Εταιρείας», της «Ελληνικής Ακτινολογικής Εταιρείας» και πολλών άλλων. Έλαβε ενεργό μέρος σε πολλά διεθνή και πανελλήνια ιατρικά συνέδρια στα οποία και ανακοίνωσε πολλές ιατρικές του εργασίες και προήδρευ-

σε σε πολλές επί μέρους συνεδριάσεις.

Πέραν της επαγγελματικής του δραστηριότητας, ασχολήθηκε με ανθρωπιά και τοπολατρία με τα κοινά του Ηπειρωτισμού της Αττικής και του γενέθλιου χώρου. Υπήρξε «αριστείνδην» μέλος του Δ.Σ. της Πανεπειρωτικής Αδελφότητας της Αθήνας και αντιπρόεδρος της, από τα βασικά ιδρυτικά στελέχη της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας της Αθήνας, της οποίας υπήρξε και πρώτος Γεν. Γραμματέας, επίτιμος πρόεδρος του Συνδέσμου Βούρμπιανης της Αθήνας, καθώς και ιδρυτής και πρόεδρος (πενήντα περίπου χρόνια) του «Συλλόγου Ασημοχωρίου» (γενέθλιο χωριό του) με απαράμιλλη δραστηριότητα.

Διαπρεπής επιστήμονας, δημοσίευσε περίπου 150 ιατρικές μελέτες και μεταφράσεις Ιπποκρατικών έργων σε μέτρο, καθώς και σε πεζό λόγο, οι περισσότερες από τις οποίες δημοσιεύτηκαν στα ιατρικά περιοδικά και εφημερίδες της εποχής του.

Σαν λαμπρός Ηπειρώτης έδωσε την παρουσία του και με αρκετές και πολύτιμες μελέτες, με άρθρα κ.ά.

Οι Ηπειρώτες Ευεργέτες, που στο πέρασμα του χρόνου τα αγαθά τους

έργα, δημιουργία και στήριξη του κράτους, της παιδείας, του πολιτισμού, της ευποιΐας, έχουν αποκτήσει διάρκεια, έγιναν οι ίδιοι πηγή εθνικής μνήμης και τιμής. Κεντρική κατευθυντήρια γραμμή όλων των Ηπειρωτών Ευεργετών, που τα κληροδοτήματά τους είναι η ευγενέστερη έκφραση της ελληνικής ψυχής τους, που αναγέννησαν και στόλισαν την νεώτερη Ελλάδα, είναι η οικονομία για συλλογή πλούτου και η αφειδής σπατάλη αυτών για έργα ευποιΐας, όπου και όταν έλθει η ώρα.

Ο Βασίλειος Κ. Χρήστου αποτέλεσε μια τέτοια γνήσια έκφραση αυτής της αρχής των ευεργετών. Λιτότητα στη ζωή, οικονομία στη συλλογή του πλούτου και απλόχερο δόσιμο με την παροχή όλης της περιουσίας για έργα ευποιΐας.

Η τοπολατρεία του, το γενέθλιο χωριό του, το Ασημοχώρι, η μικρή κοινωνία του χωριού, οι συγχωριανοί του, στους οποίους εντάσσει και εκείνους των γύρω χωριών, αποτελούσαν γι' αυτόν το κέντρο του κόσμου και των ενδιαφερόντων του. Αυτός δημιούργησε το Σύλλογο Ασημοχωριτών της Αθήνας για να συσπειρώσει τους απόδημους συγχωριανούς του. Το απέδειξε με τον πιο μεγαλειώδη τρόπο, με τη Διαθήκη του, με την οποία συνιστά ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ, στο οποίο αφήνει όλη του σχεδόν την περιουσία. Έτσι γράφει: «Αφήνω την περιουσία μου στο Σύλλογο Ασημοχωριτών, το μοναδικό μου παιδί». Τι μεγαλείο ψυχής!!!

Ο απόδημος από παιδί Ηπειρώτης ευεργετεί τους συγχωριανούς του, τα παιδιά τους, την παράδοσή τους, τις εκκλησίες τους, τα μουσεία τους, την πολιτισμική τους κληρονομιά, αφήνοντας έτσι όλο το μόχθο της ζωής του.

Ο Σύλλογος Ασημοχωριτών υπό την πανάξια ηγεσία του Προέδρου του Βασιλείου Π. Γιαννούλη, αποδείχτηκε άξιος και συνετός κληρονόμος του ευεργέτη. Μέσα στις πάμπολλες δραστηριότητές του –επιθυμίες εκτέλεσης της θελήσεως του διαθέτη– έχει εκδόσει και το ημερολόγιο-απομνημονεύματα του ευπατρίδη Βασιλείου Χρήστου, υλοποιώντας έτσι τους όρους της Διαθήκης. Αντίτυπα του βιβλίου αυτού δόθηκαν και στο Δ.Σ. της Αδελφότητάς μας, δι' ο και τους εκφράζουμε τις ευχαριστίες μας.

Ο ευεργέτης Βασίλειος Κ. Χρήστου αποτελεί συνέχεια των μεγάλων ή μικρών Ηπειρωτών ευεργετών και θα αποτελεί εσαεί πηγή μνήμης και τιμής.

Το φωτεινό παράδειγμά του να γίνει διδαχή και παρότρυνση σε μίμηση και συνέχεια και από άλλους Ηπειρώτες της αποδημίας των χωριών μας, ώστε να δημιουργούνται ή να συντηρούνται διαρκώς έργα ευποιΐας, πολιτισμού, κοινωνικής ανθρωπίνης αρωγής και συμπαράστασης. Να μείνει ακοίμητη η μνήμη του και η τιμή να είναι διαρκής.

Δημήτρης Σαμαράς
Απρίλης 2002

Ημέρα λήξης Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου

Η 9η Μαΐου έχει καθιερωθεί σαν ημέρα λήξης του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου. Εορτάζεται σε πολλές χώρες, αλλά κυρίως στη Ρωσία.

Στην Ελλάδα μας έχει καθιερωθεί σαν ημέρα πανελλαδικού εορτασμού των εθνικών αγώνων και της Εθνικής Αντίστασης κατά του ναζισμού και φασισμού. Είναι μια έπρακτη απόδοση οφειλόμενης τιμής προς τους πολεμιστές, τους αγωνιστές, τους νεκρούς και τα θύματα του ιερού αγώνα του Ελληνικού λαού ενάντια των εχθρικών στρατευμάτων της Κατοχής.

Με απόφαση του Υφυπουργού Εσωτερικών-Δημόσιας Διοίκησης και Άποκέντρωσης, ορίσθηκε γενικός σημαιοστολισμός σε όλη την Επικράτεια την ημέρα του εορτασμού, καθώς και φωταγώγηση όλων των δημόσιων, δημοτικών και κοινοτικών καταστημάτων από δύσης ηλίου μέχρι τις πρωινές ώρες της επομένης.

Τ.Α.Σ.

Ένα στερνό αντίο σ' αυτούς που έφυγαν

• Δημήτρης Σκαμνέλος, 66 ετών .

Ένας σπουδαίος άνθρωπος που μας έφυγε πολύ πρόωρα.

Σημειώνω και πάλι, πως για μένα είναι ιδιαίτερη τιμή ν' αποχαιρετήσουμε και από τις στήλες του περιοδικού μας, τον Δημήτρη Σκαμνέλο, αγαπημένο σύζυγο-σύντροφο της ζωής της αγαπητής ξαδέρφης μου δασκάλας του χωριού μας Μαρίας (Μαρίκας) Γ. Μακρουγιάννη, αλλά και επί σειρά

ετών γραμματέας της Αδελφότητας Κερασοβιτών Ιωαννίνων, ένα από τα λίγα ενεργά μέλη της.

Ο μακαρίτης κατάγονταν από το Συρράκο, δεν ήταν γόνος Κιρασοβιτών γονέων, πλην όμως αγαπούσε πάρα πολύ το χωριό μας, τόσο όσο ήταν στην ενεργό υπηρεσία, σπούδασε δάσκαλος, όσο και τώρα που απολάμβανε τους κόπους μιας ζωής, σαν συνταξιούχος. Τα ψηλά βουνά και τα παγωμένα κρυστάλλινα νερά

τον προσελκούσαν, βουνήσιος γαρ άνθρωπος.

Ο πρόωρος θάνατός του, παντελώς ανεπάντεχα, άφησε μεγάλο κενό, τόσο στην αγαπημένη του οικογένεια, όσο και σε όλους τους Κιρασοβίτες, γιατί ομολογουμένως ήταν ένας αγαπητός και συμπαθητικός γαμπρός μας, έχαιρε της αγάπης, της εκτίμησης και της φιλίας όλων μας.

Με την Μαρίκα, γυναίκα του, γνωρίστηκαν λόγω επαγγέλματος, ταίριαξαν και δημιούργησαν μια ζηλευτή οικογένεια, γνήσια Ελληνο-χριστιανική, με αρχές, αξίες, ιδεώδη. Εύγε τους για αυτή την προσφορά.

Για την κοινωνική του προσφορά αυτή, είναι μεγάλη και τρανή, γιατί απλά ήταν ο δάσκαλος των παιδιών μας, των ελληνοπαίδων, που στις τρυφερές ψυχούλες τους εφύτεψε και μπόλιασε τα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη της πατρίδας, της θρησκείας και της οικογένειας, τα τρία μεγάλα ιδανικά, που δίχως αυτά ο άνθρωπος δεν ζει, δεν ευτυχεί, δεν ευημερεί.

Και ας θυμηθούμε εκείνο που είπε ο μέγας στρατηλάτης της Μακεδονίας μας, Αλέξανδρος, «το ζειν το χρεωστώ στους γονείς μου, το ευ ζειν όμως στο δάσκαλό μου». Αυτό είχε τάξει προορισμό στη ζωή του ο μακαρίτης και το εφάρμοσε. Καλή του ώρα. Άξιος

δάσκαλος, αγαπημένος σύζυγος, στοργικός-πονετικός πατέρας, άνθρωπος καλός, αυτός ήταν ο από Συρράκο γαμπρός μας. Εμείς θα τον νιώθουμε πάντοτε κοντά μας, δίπλα μας. Αιώνια η μνήμη του.

- Τον Μάρτη μήνα (...) πέθανε στο Κιάτο Κορινθίας ο Χρήστος Κ. Νταγκουβάνος σε ηλικία 92 ετών, από βαθιά γεράματα, δηλαδή πλήρης ημερών. Η κηδεία του έγινε εκεί στο Κιάτο

Ο μακαρίτης ο μπάρομπας, γόνος της παλιάς Ραχοβίτικης οικογένειας των Νταγκουβαναίων, γεννήθηκε, μεγάλωσε, αντρώθηκε και παντρεύτηκε στο χωριό μας. Απόκτησε πολυμελή οικογένεια που την ανέθρεψε επάξια και ζηλευτά. Όπως όλοι οι Κιρασοβίτες, έτσι και τα παιδιά του μετανάστευσαν στο Κιάτο, όπου δούλεψαν, και πρόκοψαν, εγκατασταθέντες εκεί μόνιμα. Τώρα τα τελευταία χρόνια, ο μακαρίτης και η γυναίκα του, ξεχειμωνιάζανε εκεί κοντά στα παιδιά και τα εγγόνια τους. Τι καλύτερο πράγμα από αυτό! Όλοι μαζί αγαπημένοι. Τα καλοκαίρια, στην αετοφωλιά, στο χωριό μας. Εκεί τον περίμενε το μικρό αγρόκτημα στην Αγία Βαρβάρα, το μεγάλο του μεράκι, αλλά και οι δάφνες, τα πλατάνια και τα έλατα που είχε φυτέψει ο ίδιος στο μεσοχώρι του χωριού

μας. Τα φρόντιζε και τα περιποιούνταν. Αλοίμονο, αν τολμούσε κανείς να βλάψει αυτά. Η μαγγούρα, η γκλίτσα του, ανέμιζε απειλητικά και φοβέριζε τρομερά. Ήταν όμως αγαπητός σε όλους τους συγχωριανούς μας. Στα κοινά πράγματα του χωριού μας, έτρεχε βοηθούσε, κυρίως μέσα από τον Αγροτικό μας Συν/σμό, όπου πρωτοστατούσε στις αντιδράσεις του ενάντια σε εκείνους που επιβουλεύονταν τα κυριαρχικά του δικαιώματα. Πάντα πρώτος στους αγώνες, πάντα πρώτος και στις χαρές και λύπες, αλλά και στο μικρό πανηγυρόπουλο του Αϊ Θεοδόση, στις 30 Ιουνίου. Μόλις τα δύο-τρία τελευταία χρόνια δεν πήγε στη χάρη του.

Αυτός ήταν ο τελευταίος (μεγάλος) στην ηλικία από το σόι μας, το Νταγκουβαναίικο, πάει, χάθηκε και αυτός.

Είθε η αγαθή ψυχούλα του να αναπαύεται σε σκηνές δικαίων. Έφυγε ευτυχισμένος, χάρηκε τη ζωή, την οικογένεια, τα παιδιά, τα εγγόνια.

- Πέθανε στο χωριό μας, στις ... του Μάρτη, ο Ανδρέας Κ. Ζήκας, σε ηλικία 79 ετών από την επάρατη αρώστεια.

Ο μακαρίτης γεννήθηκε, μεγάλωσε, ανδρώθηκε και παντρεύτηκε στο χωριό μας. Απέκτησε ζηλευτή πολύτεκνη οικογένεια, που

την μεγάλωσε με τα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη. Χάρηκε εγγόνια και δισέγγονα. Τον δρόμο της ζωής τον περπάτησε χέρι-χέρι με την αγαπημένη του γυναίκα, την Ξανθή, κόρη του Γιάννη Τέλλη, ξενιτεμένου στο Κάιρο της Αιγύπτου. Βρέθηκε και αυτός, νέος άντρας, στα δύσκολα χρόνια, τα άγρια, της δεκαετίας του 1940. Έδωσε το παρόν στα χώματα του χωριού μας και είχε και το δικό του μερτικό πλάι στην αγαπημένη του σύντροφο και την ανεκτίμητη βοήθειά της. Αγάπησε το χωριό μας, παρέμεινε μόνιμα εκεί, σελαγιάζοντας τα πρόβατα, εκεί ψηλά στα κλέφτικα λημέρια των αρματολών και κλεφτών του Σμόλυγκα, στις αετοφωλιές του Βαθύλακκου και του Κλέφτη. Δεν ξενιτεύτηκε, ούτε μετανάστευσε στη Γερμανία. Έμεινε εκεί πιστός στα πατρογονικά χώματά μας.

Αγαπητέ Αντρέα, έφυγες γαλήνια κι αθόρυβα, όπως πάντα ήσουν. Πήγες να βρεις όλους τους συγχωριανούς μας. Έφυγες ανάμεσα στα παιδιά σου, στα εγγόνια και δισέγγονα.

Όσο μεγάλος κι αν είναι ο πόνος όλων μας για το χαμό σου, ξέρουμε ότι έζησες μια ζωή γεμάτη. Θα συνεχίσεις να ζεις στη μνήμη όλων όσοι είχαμε την τύχη να σε γνωρίσουμε από κοντά, και ο γράφων τα τελευταία χρόνια είχε αυτή την ευκαιρία. Όλοι εμείς

προσευχόμαστε ο πανάγαθος Θεός μας να κατατάξει την αγαθούλα ψυχούλα σου σε σκηνές δικαίων. Θα σε θυμόμαστε πάντα με αγάπη.

• Πέθανε στην Αθήνα στις 14 Μαΐου σε νοσοκομείο όπου νοσηλευόταν, η Αγορούλα Αποστόλη Γελαδάρη, ετών 33, άγαμη κόρη.

Η νέα κοπέλα ήταν ένα από τα δύο παιδιά του μακαρίτη Αποστόλη Γελαδάρη, που μεγάλωσε, αντρώθηκε, παντρεύτηκε στο χωριό μας την Ανδρομάχη Πασιά και πέθανε εκεί, μένοντας για πάντα Κιρασοβίτης. Η οικογένειά του μετανάστευσε και αυτή στην Αττική, όπως και τόσες άλλες συγχωριανών μας.

Το νεαρό κοριτσάκι εργάστηκε πολύ σκληρά από τα μικρά του χρόνια. Ήταν εργατικό, τίμιο, ευπαρουσίαστο, κοπέλα σαν «κρύο» νερό. Ίσως οι σκληρές συνθήκες της ζωής, να επηρέασαν αποτελεσματικά την όλη κατάσταση της υγείας της. Είχε από χρόνια που υπέφερε από την επάρατο, πολεμούσε όμως γενναία και υπέφερε καρτερικά, όλα αυτά τα σκληρά χρόνια. Ήταν οπλισμένη με υπομονή και θέληση για ζωή, όμως η μοίρα της είχε προστάξει άλλα για αυτό το άμοιρο κορίτσι. Δεν πρόφτασε να χαρεί και να γευτεί την άνοιξη της ζωής της, το τριαντάφυλλο μαράθηκε και κόπηκε

πάνω στην άνθησή του.

Στη νέα μας κοπέλα ταιριάζουν απόλυτα τα λόγια του ποιητή μας Γρουπάρη:

– Ιδού ο Νυμφίος έρχεται...

Και σφαιλιστά τα μάτια μου σκεπάζω / με τα χέρια μου και κρύβω το κεφάλι / βαθιά στο προσκεφάλι μου... και κυττάζω / τ'άνερο φάντασμα, που δεν τρομάζω, / στα βάθια της ψυχής μου να προβάλλει.

Καλό σας ταξίδι:

• *Αγαπητέ Δημήτρη, γαμπρέ Κιρασοβίτη,*

• *Αγαπητέ μας μπάριμπα Χρήστο,*

• *Αγαπητέ Ανδρέα,*

• *Αγαπητό μας κορίτσι Αγορούλα.*

Ελαφρύ να είναι το χώμα που σας σκεπάζει. Εμείς θα σας σκεφτόμαστε πάντα με αγάπη, τιμή και σεβασμό.

Αιώνια η μνήμη σας.

T.A.Σ.

• **ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ**

Ευχαριστούμε θερμά, τόσο την Αδελφότητα Αθηνών του χωριού μας, όσους και όλους που μας συμπαραστάθηκαν στο βαρύ πένθος για τον θάνατο της πολυαγαπημένης μας κόρης και αδελφής ΑΓΟΡΟΥΛΑΣ ΑΠ. ΓΕΛΑΔΑΡΗ, ετών 33.

*Οικ. Ανδρομάχης
χας Απ. Γελαδάρη*

Ένας χρόνος

Πέρασε κιόλας ένας χρόνος που έφυγε από κοντά μας ο Βασιλάκης μας. Πόσο φτωχή είναι η πένα για να μεταφέρει τον πόνο ψυχής και τα συναισθήματα για τέτοια λεβεντόπαιδα που τυχεροί εμείς που τους ζήσαμε έστω και διακεκομμένα στη ζωή μας.

Μοναδικός εκπρόσωπος και παράδειγμα προς μίμηση της γενιάς μας. Δυστυχώς για εμάς όλους μας έπρεπε να ζήσει περισσότερο για να συμπληρώσει μέχρι τέλος τον κύκλο που όλοι μας ονειρευόμαστε. Πραγματική αρχαία τραγωδία τη ζωή του. Πάντοτε όμως όρθιος ευθαλής και όμορφος, αρχηγός αγέρωχος, χαμογελαστός, τραγουδιστής και χορευτής. Ως ο Ολύμπιος Ζευς γεννημένος όμως στο Σμίλικα με το πέρασμά του αντιπροσώπευε όλους εμάς λίγο μικρότερους, λίγο μεγαλύτερους στην ηλικία στη ζωή που ζήσαμε και ζούμε.

Εκπροσώπησε κατά τον καλύτερο τρόπο την λεβεντογέννα Αγία Παρασκευή στη δική του παρουσία έβλεπες και βλέπεις και τώρα ακόμη τον Σπύρο, τον Παντελή, τον Γιώργο, το Μήτσο, τον Φώτη, τον Παναγιώτη, τον Νίκο και τον Κώστα τα λεβεντόπαιδα του χωριού μας που έχοντας πίστη στον εαυτό μας μεγαλούργησαν και μεγαλουργούνε εδώ στην πατρίδα και στο εξωτερικό.

Όταν έφυγες από κοντά μας αγαπημένε μου Βασιλάκη το δάκρυ που έχυσα για εσένα ήταν δάκρυ υπερηφάνειας και τιμής.

Στην αγαπημένη μου εξαδέλφη και γυναίκα σου καθώς και στις αγαπημένες σου αδερφές, τους έδωσα το φιλί της παρηγοριάς γιατί ο δικός τους πόνος ήταν εξίσου μεγάλος πόνος και για εμάς γιατί αγαπηθήκαμε το ίδιο και εμείς από εσένα και σε αγαπήσαμε και εμείς όσο σε αγάπησαν εκείνες. Στα δε παιδιά σου λίγες οι λέξεις παρηγοριάς. Ναι είναι υπερήφανα για εσένα.

Τα τωρινά δάκρυα που χύνω ύστερα από ένα χρόνο δε με αφήνουν να συνεχίσω να γράφω το πόσο μας λείπεις.

Ευχαριστώ το Θεό που μου έδωσε το κουράγιο για να γράψω τις λίγες αυτές γραμμές για το διαμάντι που χάσαμε και τον παρακαλώ να σε έχει στην δεξιά του σαν φιλεύσπλαχνος που είναι.

Αναπαύσου στη γενέτειρα γη του χωριού μας που τόσο αγάπησες και τόσα τις πρόσφερες. Βελούδινη και πουπουλένια όσο καιρό θα σε έχει εμείς θα προσευχόμαστε και θα σε έχουμε στην καρδιά μας όσο ζούμε.

Με τιμή,
Παντελής Τσούμπανος

Κοινωνική ζωή

Αρραβώνες:

• Ο Δημήτρης Νίκου Σελτσιώτης αρραβωνιάστηκε την Ανδρομάχη Παντελή Κυρίτση.

Στα νέα παιδιά ευχόμαστε ολόψυχα να χαρούμε και στους γάμους τους γρήγορα.

Γεννήσεις:

• Το ζευγάρι Γιώργη-Μαριάννα Βακάρου-Ζήκα (κόρη Δημήτρη, Προέδρου της Αδελφότητας Ιωαννίνων), απέκτησε αγοράκι.

• Το ζευγάρι Χρήστος-Στέλλα Τσιμπλούλη (εγγονός Μήτσιου Νταγκουβάνου-Μουζάκι), απέκτησε αγοράκι.

Ευχόμαστε στα νέα ζευγάρια να τους ζήσουν τα παιδιά τους και να χαρούμε και σε άλλα.

Βαπτίσεις:

• Το ζευγάρι Ανδρέας-Γιαννούλα Αχ. Νάκου βάπτισαν το τέταρτο παιδάκι τους, τη μικρούλα κόρη τους, στην εκκλησία της Αγίας Παρασκευής στο χωριό μας, την Τρίτη της Διακαινησίμου (7/5). Νονά της νεοφώτιστης η θεία της Χριστίνα. Το όνομα αυτής ΑΘΑ-

ΝΑΣΙΑ (παππούς της). Παραβρέθηκε πλήθος από τους συγγενείς τους. Ακολούθησε πλουσιοπάροχο γεύμα στην ταβέρνα του Μιχάλη Νταγκουβάνου.

Ευχόμαστε στο ευτυχές ζευγάρι να τους ζήσει η μικρούλα νεοφώτιστη και στηνονά πάντα άξια και σε άλλα με υγεία.

• Τα Διοικητικά Συμβούλια των Αδελφοτήτων Αθηνών-Ιωαννίνων και του Αγροτικού μας Συνεταιρισμού, ευχαριστούν και δημόσια τις κυρίες του χωριού μας Σπυριδούλα Νίκου Τζίνα και Σπυριδούλα Δημήτρη Γ. Ζήκα, που παρασκέυασαν τις θαυμάσιες και γευστικότερες τηγανίτες τις απόκριες στο χωριό μας, που τις γευτήκαμε στην ωραία κοινή συνεστίαση των συγχωριανών μας.

• Ακόμη, τα ανωτέρω Δ. Συμβούλια εκφράζουν τις θερμές ευχαριστίες τους και προς τους αγαπητούς συγχωριανούς μας:

- Δημήτρη Κ. Γκουντούλη,
- Θωμά Απ. Τζίνα,
- Νίκο Εξάρχου,

– Μιχάλη Τζιμοτόλη,
 – Δημήτρη Γ. Ζήκα, και
 όποιον άλλο συγχωριανό
 μας, που όλοι μαζί φρόντι-
 σαν-έκοψαν-μετέφεραν στο
 προαύλιο του Δημ. Σχολεί-
 ου τα κέδρα για τη μεγάλη
 αποκριάτικη φωτιά (τζαμά-
 λα τη λένε στα Γιάννινα),
 που κράτησε δυο ολόκληρες
 ώρες, καταυγάζοντας ολό-
 κληρο το κτίριο του Σχολεί-
 ου και το μεγάλο προαύλιο-
 γήπεδό του.

• Επίσης το Δ.Σ. της
 Αδελφότητας Αθηνών εκ-
 φράζει τις ευχαριστίες του
 και προς τις Κιρασοβίτισ-
 σες κυρίες: Σπυριδούλα Γα-
 λάνη, Αναστασία Δ. Τσιά-
 τσιου, Μαρία Θωμά Νάκου,
 Παναγιώτα Σερίφη και Μα-
 ρία Χρυσ. Τζίνα, που για
 πολλοστή φορά, ξεσκόνι-
 σαν, καθάρισαν, έπλυναν
 και σφουγγάρισαν την εκ-
 κλησία μας ενόψει των εορ-
 τών της Λαμπρής.

Εκφράζει όμως την πι-
 κρία του, γιατί το θεάρεστο
 αυτό παράδειγμα δεν βρί-
 σκει μίμηση και από άλλες
 γυναίκες του χωριού μας.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τον αγαπημένο μας αδελ-
 φό Λάζαρο Γιώργου Παπα-
 γεωργίου, που προήχθηκε σε
 Senior Lecturer (Επίκουρο

καθηγητή), στο τμήμα Χημι-
 κών Μηχανικών του Uni-
 versity College London του
 Πανεπιστημίου του Λονδί-
 νου, συγχαίρουμε θερμά και
 του ευχόμαστε και σε ανώ-
 τερα.

Με αγάπη τα αδέρφια του
Μάρθα-Νίκος Αντωνίου

Κάλλιο αργά...

Στη σημερινή εποχή της
 τυπικότητας, της ψυχρότη-
 τας, της αδιαφορίας και της
 έκπτωσης των ηθικών
 αξιών, εμφανίζεται ξαφνικά
 ένας νέος άνθρωπος που
 ανατρέπει το κατεστημένο
 και ανεβάζει τη ζωή σε υψη-
 λότερα επίπεδα. Εννοώ τον
 Μιλτιάδη Αποστόλου, γιο
 του Παντελή και της Σταυ-
 ρούλας, που φρόντισε με ευ-
 αισθησία ένα ξένο εικονο-
 στάσι, το δικό μου εικονο-
 στάσι (της Ανδρονίκης Γα-
 λάνη-Οικονόμου, στη θέση
 «Καπνίστα»), το οποίο αμέ-
 λησα επί τόσα χρόνια (3
 από τον θάνατο της μητέρας
 μου) απασχολημένη μέσα
 στο χάος της πόλης, δίνο-
 ντας αλλού προτεραιότητα.

Ευχαριστώ από ψυχής,
Μιλτιάδη.

Ανθούλα Γαλάνη

ΠΗΡΑΜΕ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Δράμης Ιωάννης-Ιφιγ. Παπαγεωργίου	€	20
Γιάννος Βασίλης Αρίστου	»	15
Γκούτσης Γιώργος Ηλία	»	50
Τέλλης Τάκης (Χρήστος) Ιωάν	»	20
Λέτσιος Κων/τίνος	»	20
Γκούτσιος Δημήτρης Ευαγ.	»	20
Γκούτσιος Χρυσόστ. Δημ.	»	20
Ζήκας Τηλέμαχος Κώστα	»	15
Τζίνα Ουρανία χα Αποστ.	»	5
Τζίνας Ανδρέας (Χαλκιδική)		
στη μνήμη του αδελφού του Γιάννη	»	200
Τσούμπανος Παντελής	»	20
Κουκούμης Νικόλαος Σπ.	»	30
Κοταδήμος Απόστολος	»	15
Φιλιππίδης Αντρέας	»	20
Μακρουγιάννης Αλέκος	»	10
Χαρίση-Λώλη Δώρα (Οδ.)	»	9
Χαρισιάδης Οδυσσέας	»	9
Γαλάνης Δημήτρης (Αμερική)	δολ USA	25
Τσούμπανος Μενέλαος (Αμερική)	»	50

ΞΕΝΩΝΑΣ · ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΜΕ ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ · ΧΑΣΑΠΟΤΑΒΕΡΝΑ

“ ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ ”

ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΜΕ ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΠΛΗΡΟΦ.: ΝΙΚΟΣ ΔΗΜΑΚΗΣ

ΤΗΛ.: 0655-24215

“**ΕΠΙΠΛΑ ΑΡΜΟΝΙΑ**”

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΕΠΙΠΛΩΝ

ΝΙΚΟΣ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Λένορμαν 166, Αθήνα

(Έναντι Super Market Γαλαξίας)

Τηλ.: 51.54.224 / 094 4332765

093 2649318

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΣΟΥΚΑΣ

ΕΠΙΠΛΑ **UNIQUE**

21ο χλμ. Λεωφόρου Μαραθώνος,

190 09 Πικέρμι Αττικής

Τηλ.: 60.39.635, 60.39.636, Fax: 60.39.694

<http://www.dataunion.gr/clientrs/unique>

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
DEUTSCHES SPRACHINSTITUT EULENSPIEGEL
ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ **ΓΚΑΙΤΕ**

Διεύθυνση: ΓΚΟΝΤΟΥ ΜΑΡΙΑ

Πτυχιούχος Γερμανικής Φιλολογίας Παν/μίου Αθηνών

Φιλοκτήτου 96 - ΙΛΙΟΝ

Τηλ./fax: 01-26.28.091, 25.86.298

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΩΝ ΑΣΗΜΙΚΩΝ

Γεώργιος Χ. Χαρισιάδης

Χιλλ 2 Πλάκα, 105 58 - Αθήνα, Τηλ.: 32.22.249

ΒΑΣΙΛΗΣ Δ. ΠΑΣΙΑΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Ελπίδος 7 - Εμπ. Κέντρο «Ηλιοτρόπιο»

Δέχεται 9-12.30 π.μ. & 5.30-9.30 μ.μ.

Τηλ. Ιατρείου: 60.81.758 - Τηλ. Σπιτιού: 60.02.264

ΑΝΘΗ - ΦΥΤΑ

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Καρτερίας 22 - Άνω Κυψέλη - Τηλ.: 86.28.224

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΜΕΛΕΤΕΣ-ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΑΔΕΙΕΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ-ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ι. ΒΙΤΤΩΡΑΤΟΥ - ΣΚΑΛΩΜΕΝΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Μ.Π.

ΓΡΑΦ.: ΑΝ. ΜΟΥΣΤΑΚΑΤΟΥ 4 - ΑΧΑΡΝΑΙ - ΤΗΛ. 24.45.870

ΟΙΚ.: ΙΩΝΝΙΝΩΝ 17 - ΙΛΙΟΝ - ΤΗΛ. 26.26.814 ΚΙΝ.: 0977-23.43.29

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΝΤΑΓΚΟΥΒΑΝΟΥ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Χίου 14 - Περιστερί, τηλ.: 57.39.804

Λ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΓΕΝΕΙΑΤΑΚΗ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Παναγή Τσαλδάρη & Ζήνωνος 1 - Περιστερί

Τηλ. Ιατρείου 010.5742295 - 097.3029101

**ΔΙΑΦΗΜΙΖΕΣΘΕ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ · ΘΑ ΣΑΣ ΔΟΥΝ ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ
ΜΑΣ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΛΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ · ΕΧΕΤΕ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΣΤΗΡΙΖΕΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ**

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

ΦΙΛ. ΣΧΟΛΗ - ΛΑΟΓΡΑΦ.

453 32

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

*Λαμπρή - Ζωοδόχου Πηγής.
Χορός στο εξωκλήσι Αγία Παρασκευή.*

PORT
PAYÉ
HELLAS

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔ. 424/91 Κ Δ Α